

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab anno Christi 1702. usque ad annum 1708

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1781

VD18 13322648

§. 9. Clementis XI. Pontificis literæ hac in caussa ad Victorem Amadæum
Sabaudiæ Ducem.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-67633](https://nbn-resolving.de/urn:nbn:de:hbz:466:1-67633)

tamen posteriorem decreti partem ipse- Sæc. XVII.
met Victor Amadæus Sabaudiæ Dux A. C. 1707.
nimis iniquam reputans, revocari jussit,
atque ad iterata Clementis XI. Papæ
monita minasque per suum Oratorem
Romæ agentem rogavit, ut Pontifex
ex Cardinalibus aliquem deputaret,
quocum de tollendis hisce corruptelis
agere posset. Evidem Pontifex no-
minabat Sperellum Cardinalem, qui
cum Oratore Sabaldo sœpius, incas-
sum tamen, de præstanta Ecclesiæ fa-
tisfactione egit, quinimo paulopost Sab-
audiæ Senatus sententiam Nuntii Tau-
rinensis in controversia circa Ecclesias
Parochiales inter Episcopum Augusta-
num & Canonicos Regulares exorta,
Nuntii Auditore exulare jussò, irritam
declaravit, prohibuitque Ecclesiasticis,
ne ad Nuntii Tribunal caussas deferrent.

§. IX.

*Clementis XI. Pontificis literæ hac in
caussa ad Victorem Amadæum
Sabaudiæ Ducem.*

Cum ergo hæc mala, quibus Eccle- Epist. Cen.
siæ auctoritas lædebatur, indies XI. p. 113.
augeri cerneret Pontifex, die septima
Februarii in sacra Cardinalium Congre-
gatione totum hoc negotium matura
deliberatione perpendi jussit, atque ex
Nn 2 eorum

Sæc. XVII. eorum consilio die decima quinta Maii
A.C. 1707. querulas hasce literas ad Victorem

Amadæum Sabaudiæ Ducem dedit:

„Apostolicæ Servitutis sarcinam gra-
„viorem certe Nobis effecerunt, quæ ab
„aliquot annis adversus Ecclesiæ iuri
„in quibusdam nobilitati tuæ subiectis
„locis a sacerdotali potestate perpetra-
„fuisse deprehendimus; cum enim te,
„atque inclitam domum tuam eximis
„in orthodoxam religionem, & hanc
„sanctam Sedem meritis præditam,
„illustrem præcipuo quodam paterni
„amoris sensu complecteremur, pluri-
„mum indoluimus, eo nos rem addi-
„ctam comperisse, ut gravissima Eccle-
„siaisticæ autoritati a Magistratis
„tuis inficta vulnera non levi iam, ne
„lenta manu tractare cogeremur. Vic-
„nihilominus sensus, ac vivida visio
„censæ nostræ erga te charitatis, qui
„suadente æquum profecto, atque
„Pontifícia lenitate non alienum du-
„mus de his primum omnibus cum no-
„bilitatis tuæ apud nos Administro ple-
„ries agere, singulis quoque ei viola-
„tarum Ecclesiaisticarum legum capi-
„bus scripto traditis; quin etiam de
„lectum filium nostrum Cardinalem Sp.
„rellum, qui eundem administrum
„rogantem prolixius audiret, deputas-
„non recusavimus, ut tandem tota

„ad nobilitatem tuam delata, ex ipsa Sæc. XVII.
 „qua præstas, animi æquitate, ac ma- A.C. 1707.
 „gnitudine, omnium perperam gesto-
 „rum emendationem assequeremur. Ve-
 „rum concepta spe, non sine maximo
 „cordis nostri dolore, frustrari nos vi-
 „dimus, quodque ægrius, ac plane
 „acerbius tulimus, nova interim, &
 „gravia ab iisdem, aliisque Magistrati-
 „bus tuis adversus Ecclesiasticam liber-
 „tatem Dei ordinatione, & Canonicis
 „sanctionibus constitutam, debitamque
 „huic sanctæ Sedi observantiam atten-
 „tata esse, atque in dies attentari co-
 „gnovimus, quemadmodum ex iis, quæ
 „tibi nuper per dilectum filium nostrum
 „Cardinalem Barberinum significari
 „curavimus, si rem serio tecum ipse
 „pro tua singulari prudentia reputave-
 „ris, facile conjicies. Quamobrem,
 „dilecte fili, cum tot tantaque mala,
 „quibus Ecclesiæ authoritas læditur,
 „sacrorum canonum norma contemni-
 „tur, hæc ipsa beati Petri Sedes inju-
 „ria afficitur, traditæque a Domino
 „Ecclesiæ claves (quod nefas est) im-
 „petuntur, diutius absque animæ no-
 „stræ periculo, Divinæque indignatio-
 „nis incursu, dissimulare nequeamus,
 „ideoque illa pro viribus implere statui-
 „mus, quæque pastoralis officii ratio postu-
 „lat, quæque enixis precibus implora-

Nn 3

„tum

Sæc. XVII. „tum cælestis gratiæ lumen ostendit:
A. C. 1707. „nobilitatem tuam paternis hinc literis

„prius admonendam, hortandam, re-
„gandam, obsecrandamque judicav-
„mus per egregiam illam, quam ad
„magna quæque & præclara propo-
„sam fortitus es, animi indolem, pa-
„uberem erga te, domumque tuum
„divinæ beneficentiæ fontem, per vobis
„rem denique, ac constantem nostrum
„in te voluntatem, cupidissimam la-
„dum, atque ornamentorum tuorum,
„ut auferas malum de domo Israel, que
„nique mora postposita, quæ injuria
„acta sunt, celeri ac magnanima re-
„tractatione revoces, Ecclesiæ prius
„nam dignitatem, & læsæ jura recte-
„tuas, nosque ipsos a tam gravi, quæ
„angimur sollicitudine liberes, aufe-
„igitur, fili, sermones nostros, Par-
„videlicet tui amantissimi, veram, &
„lidadque gloriam, ac felicitatem tuam
„summopere exoptantis, ejusque re-
„ces aliorum suggestionibus antepos-
„qui ampliandæ temporalis tuæ digni-
„tatis obtentu, æternam tibi per-
„ciem parare non dubitant. Læta no-
„bis, læta Ecclesiæ tibique ipsi decora-
„& salutaria consilia amplectere, he-
„pollicentur caussæ injustitia, tuaque
„in simul pietas, & religio, fida co-
„stos & tutela dominiorum.”

Verus

Verum hisce suis literis Pontifex ^{sæc.} XVII.
adeo nihil profecit, ut etiam interim A.C. 1707.
die tertia Maij nomine ejusdem Ducis
edictum innovaretur, vi cuius omnes
Religiosi post emissam professionem ci-
viliter mortui vel ex testamento vel
ab intestato quamcunque successionem
recipiendi, præter pensionem annuam
vitalitiam, incapaces sint &c. ac insu-
per Senatus Taurinensis & Niciensis
Episcoporum jurisdictionem sæpius ac
manifeste læderent, & Carolus Ebro-
dunensis Archiepiscopus contra decre-
tum S. Congregationis Niciensis Epi-
scopi jura, implorata laicali Senatus au-
toritate violaret, hinc primo Pontifex
omnia gesta, edicta, & alia quæcun-
que, quæ aliquot abhinc annis in di-
tione Ducis Sabaudiæ contra Eccle-
siasticam libertatem attentata fuerunt,
omnino invalida, nullaque fore declara-
vit, cunctosque, qui ad ea quovis modo
concurserunt, censuris Ecclesiasticis e-
tiam Bullæ Cœnæ innodatos die deci-
ma septima Maij denuntiavit, atque ad
Ebrodunensem Archiepiscopum die vi-
gesima septima Augusti graves hasce
dedit literas: „Versata sunt ob oculos
„nostros illa ipsa, quæ a fraternitate
„tua in præjudicium Apostolicorum ju-
„rium, ac Ecclesiasticæ pariter autho-
„ritatis jam dudum facta, atque at-

Nn 4 , ten-

Sæc. XVII. „tentata fuerunt, tum scilicet, cum
A.C. 1707. „tu assumpta authoritate tibi prorū
„incompetente cognoscendi, ac judi-
„cium ferendi tum de juribus, atque
„rationibus hujus sanctæ Sedis, tum
„etiam de iis, quæ a Nuntio Pontifici
„constituta fuerant, eo usque proge-
„sus es, ut edixeris neque in Diœcese
„Glandevensi, neque in reliqua tu-
„Ebroudunensi Provincia ullo unquam
„tempore inducta, vel usu recepta fuisti
„jura spoliorum; cum tamen satis ex-
„ploratum sit Cameram nostram Apo-
„stolicam antiquissima eorundem po-
„rium possessione gaudere in iis di-
„cessis, & Provinciæ hujusmodi locis
„quæ memorati Ducis Sabaudie Do-
„minio subjecta sunt, quin etiam pre-
„nuntiasti, nullam fuisse excommunica-
„tionis sententiam ab ipso Pontifice
„Nuntio in hac caussa latam, ac in-
„rim licere tibi putasti absolutionem a
„cautelam ei impendere, qui excom-
„municationis vinculo a Nuntio illig-
„tus, hujusmodi absolutionis benedic-
„cium a nemine, præterquam a nullo
„atque ab hac sancta Sede poterat ob-
„tinere: Præterea non sine gravi, ap-
„taque sacrorum canonum injuria na-
„tus veritus declarare, recursum in hi-
„jusmodi caussis habitum ad magistrum
„tum laicum fuisse licitum, ac cen-

„debere permisum: itaque Ecclesia-
 „sticæ immunitatis eversor factus, qui Sæc. XVII.
 „illius custos, & vindex præcipuus esse
 „debuisses; quod ut tuo subinde exem-
 „plo comprobares, passus es adiri no-
 „mine Promotoris Mensæ tuæ Archi-
 „episcopalis secularem magistratum,
 „ut per eum declaretur nullum esse,
 „& abusivum, quidquid improbatione,
 „& abolitione præfatæ tuæ Ordinatio-
 „nis tum a Nuntio Apostolico apud
 „Sabaudiæ Ducem, tum a Prolegato
 „in civitate nostra Avenionensi tunc
 „temporis residentibus juste fuerat con-
 „stitutum. Occurrit insuper nobis illa
 „ipſia occasione studium fane nimium
 „& pertinax perturbandi, ac immi-
 „nuendi jurisdictionem tum existentis
 „Episcopi Niciensis per officialem, quem
 „proyecto ultra suos fines metropo-
 „litico jure, ad exercendam in ea ci-
 „vitate tuo nomine jurisdictionem de-
 „putaveras, posthabita prorsus sacra-
 „rum legum id aperte vetantium reve-
 „rentia, contemptisque, etiam hujus
 „sanctæ Sedis tribunalum decretis,
 „quibus illius deputatio merito im-
 „probatur, qui quidem Officialis tuo
 „præsidio fretus, quo se in eo officio tue-
 „retur, temere confugit ad magistratus
 „Laicos, atque ab illis impetravit Or-
 „dinationes, ac decreta authoritatis

Nn 5

Ec-

Sæc. XVII., Ecclesiæ læsiva, & Apostolicæ Sei
A. C. 1707., prorsus injuriosa, quam parum ha
 „(quæ sine summo animi nostri dolor
 „recensere nequivimus) respondere
 „debito muneris, quod geris, dign
 „tati characteris, quo insigniris, &
 „ligioni jurisjurandi, quo te Deo, n
 „bis, Ecclesiæ in fuscipiendo consecr
 „tionis munere obstrinxisti, monere
 „adhibito ut probe scis, secreto medi
 „ab ipso pontificatus nostri primordi
 „non prætermisimus, sed quia, tamen
 „superque novimus, nihil tum quidem
 „nihil postea salutari hoc officio aqua
 „te profuisse, ne tacuisse, vel parcus
 „quam par erat, in caussa tam grave
 „locutos fuisse nos aliquando pœnitentia
 „memoresque non tantum ovium, sed
 „& pastorum nos a Domino constituti
 „tos esse pastores, decrevimus tandem
 „animum, ac monita nostra tibi aperte
 „tius denuntiare, ut ea quæ perper
 „egisti, diutius non differas debita
 „emendatione corrigeret, ut a fin
 „ibus in posterum abstineas, atque in
 „terim conscientiæ tuæ consulas.”

§. X.

*Aliæ lites in Neapolis Regno circa
 immunitatem Ecclesiasticam.*